

Majjungning. — 182° Majvisa. 1824. 1
JUNDS UNIVERSITETS FOLKMINNESSAMLING.

Uppr. av Sven L. Gihle

efters. gamla personer i
Jämskog, samlade till Kappesq i samband
med folkenäringsskansen 1887 (20 sid)

Majvisor, slätsagor
Anmärkningar: hela och
ett urval.

Väldarna bränner de häj på Välbryggnads-
afton.

De sjunger majvisan på samma mäss.

Innan de går och sjunger, tändes de på eldar
av hästmunnar. De fyller ut det med ris.

Eldarna tändas på klockan åtta omkvart.

För brinckade de skyddade odess, nu de eldade.

Nyse mit Olofsson hade de två leonar,
som de står med.

Sedan gick de och sjungo: Det går de in.

Man skall gå in det blir mörkt. De komnde
heller på din klockan sex på morgonen. De

LUND UNIVERSITETS
FOLKMINNEAVDELNING

bunkade f"et halvt f"ig ägg p" varf ståde.
I Island hengar. — Sedan har de sitts en lördag,
när det passar sig, far de gunganen far ägg.
Far gick in i flickor och att gungas sig, men
en går flickan aldrin.

De har ändrat hand, melodin är orden till
majrisan. Den gamla visan, vi gungat här,
slutade:

— "Att p"rinn, som sedan går,
vi synde jordens blommor."

(Jämtl.)

— "far p"rinn, som välden är,
vi rinner rosens blommor."

(Hålje)

— "Linden lea p" grön lori om vintern"

(Jämtl.)

1824

35

LUND'S UNIVERSITETS FOLKMINNESSAMLING.

Uppr. av

efter

Anmärkningar:

Me den riktigt gamla visan slutade med
vers med :

För attu haron ni de grön lön i Lund.

Sånt sätter de :

Han tack, han tack, du gosse skän.

Mij varie vickanen.

E wader flider skän klen din lön.

Inder man si grön lön om varen.

och nu det en flicka sätter de :

LUNDSS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Hav tack, ha tack, du flicka grann.

Mig var vickanen.

Vi ønsker dig en vacker fasteman.

Jid den här s' gosse här är vänen.

1824

5. 5.

LUND'S UNIVERSITETS FOLKMINNESSAMLING.

Upptr. av

efter

i

Anmärkningar:

Den gamla magisian i
Jämsjö:

Sj goftan I fall, son hemma ai!

Maj' var vikkamen.

I aften s'riga vi gäste här [er].

Fa aron' härom vi de grön län i tunden.

Han sätta vi mig i bandens nagg.

Maj' var vikkamen.

66

LUND'S UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Han värnta mi os en härlig¹ ägg.

För att² han mi de grön³ läv⁴ et lunder.

Ort ha mi inga ägg att låta os fö-

mig⁵ vare välkommen —

si⁶ låten den blanke riksdalare ga⁷.

För att² han mi de grön³ läv⁴ et lunder.

Så⁸ han mi mor upp⁹ gafvet ga¹⁰ —

mig⁵ vare välkommen —

Han soke efter ägg i varandaste mra.

För att² han mi de grön³ läv⁴ et lunder.

Ort far han är e hedeman.

Mig⁵ vare välkommen.

Han lycklig¹¹ ting¹² ga¹³ han kan.

För att² han mi de grön³ läv⁴ et lunder.

1824

Z. 7

LUNDS UNIVERSITETS FOLKMINNESSAMLING.

Upp. av

efter

i

Anmärkningar:

Han tack, han tack, mado far os mor!

My vare vickanen.

Den gävar var hede skön as sten.

Tor vitt hävor vi de gröna län i hunden.

Nu tagan vi alla från en jar.

My vare vickanen.

Vi kanna ijer this grästa av.

Tor vitt hävor vi de gröna län i hunden.

LUND'S UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

1824

8.
8.

LUNDS UNIVERSITETS FOLKMINNESSAMLING.

Uppr. av

efter

i

Anmärkningar:

Den gäule mig i sin i jäm hag :

Si goftan I, som hemma är!

Mig varer väskommen.

I aften si vi i godt här.

Linden här är grön löv om varen.

Han sätta vi maj i hondens nägg.

Mig varer väskommen.

Han vänta vi oss en halvlig ägg.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

11

Naxor — kärna pröv. 1824

9. 9

LUNDS UNIVERSITETS FOLKMINNESSAMLING.

Uppr. av Sven Ljöhleus

Anmärkningar:

efter Ola Svansson

i Kärboda, Blekinge

- 1925 -

Steartorsdaysmåt plenare körningarnas kärna pröv.

Det var en körning, som stod häntgille vid hanamåket i sundet mellan Björnön, där Småland och Skåne och Blekinge stötter ihop. Det var just rölen gick upp. Det var gamla Marta. Hon ropte, att det vände hören i alla tre landskopen.

"Att pröv i min byttar!"

"Att pröv i min byttar!"

"Att pröv i min byttar!"

Så röts som detta röga hören."

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Släktsaga : "Auge Tjau. 1824
LUND'S UNIVERSITETS FOLKMINNESSAMLING.

10. 10

Uppm. av Sven Lübeck

efter gammelma : Jönköping
— 1725 —

Anmärkningar:

Läst den 1846 : Sam-estorps socke.

När jag nu hör han hände jag är auge Tjau.

Min mor var om hängt i : Sam-estors. Men hon hade
släktlingar i Kyrkhult. Honom den var den bekantlig
med e jämjänta blev hon bekant med auge Tjau. Hade
det var i e församling hemme, si hade e fästas
fast sig men mit det. Men si hägt varit fäste e
sig ju inte mit. De då jämjänta fäste hon auge
Tjau och kände det var hos sonen, som heter Hakan.

Han sa e såg till min mor : "Hon är född med mort-
skogen, sles du före gråta !" De gick hägt ut i
ödemarker. De kom till e jämjänta i jorden.

LUND UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Jäntan dog i de on lit ur a lycka. Då var
hon en jordkvinne under. De sät sig ned där, ne
nitt p^o gavet h^o en mänskhet. De fann tju-
fjort fons där i jordkatten. Men de stände annars
Givorna he gans sitt. Det fanns ett trumhund
där, och man fann annat, men de fann i min-
hete, stände de till stan kalla sig a i slagsam efter
dem. Anse Tjall hängde upp de stal. En flicka,
det är röga konst, ne hängs, det är värra. De
kände där en matematisk teknik. Det var grycken,
Hankens som kände hem försödet sin Anse Tjall.
De hette red p^o it i helgående, s^ong det folk, nu
då var. Men de blev dock omväntade. De såg, att
då var mitt folk här p^o röta ur dyg.
Men p^o de tider kunde inte marka bussöden eller
trädarna i ryggen att sätta. De fanns i ofta faren
risa. Tin slut myckte de mycket givande där,
och de inte hopp till en jordkatten. Men den
det blev upphört, och det blev fram dater eller
femton hundra, och minnes ej mera.

Släktsagan. - "Auge Tjörn" 1824 12. 19

LUNDS UNIVERSITETS FOLKMINNESSAMLING.

Hoppt. av Sven Ljungblad

efter Åla Svensson

i Karleboda. Blekinge

- 125 -

Anmärkningar:

ungefäri en fjärdingsväg söder om Kyrkhult
är en gård, som heter Karleboda. Den hette
Auge Tjörn^{x)}. Han var son förmann i hela Kyrk-
hult. Han var också myga sot, närmast den en, eller
var det knäcktes på de tider. En anfallstidde
man var han i alla fall. Han gifte sig med en
dotter från tills Farabol och blev slätt där.
Han ska ha tagit pojken till Farabol.

Kronan ägde dit. Men för att undra datorna
kom dit, hängde de hänga rhong.

För en månad varme more hittar min straff,

^{x)} Namnet antas av berättaren "Auge Tjörn".

n^o fick de lössat. Ange låte ut sjuvar och tog dom i jörra. Det var gamla tjuvar, som va stoffare för tjuvinni. Såna utlåts tjuvar kallade ju "agestanta". Det var det inge, som ville låta ut dom, n^o fick de stanna där.

Det fiske han var en medelhäftig karl, en hemmamägare, som tog dom i jörra. Och det gjorde minstann man.

Det var han två tjuvar, som han lät ut. Dom hade han hittat ner i haladet, som stod längst ner i vängen. Han hade gjort som två kammar inne i haladet. Det var deras bo. Han hade lagt väggar inne i ladan, liksom dubbla väggar och lagt hö på hörning och över, n^o an det blev som två små kammar. De hade prisade och sked härinne i ena tygnet, ju det hittade de sen. När de sedan slette efter dom, så var det en, som mette Per Svensson, en son van bonde i Träleboda som häntade man minstänkt klocka och hittade tygnet

1824

14

BR.

LUNDS UNIVERSITETS FOLKMINNESSAMLING.

Uppr. av

Anmärkningar:

efter

i

~~man~~ p^o Tygwan. "Här är själv haningat Tygwan" (hovmystyrman), sa han. Alla grang dit och ville ha, och en körde näven i.

Man kan haft många andiga förfäder, ja det var en riktig storhönde, en med den största förfäder han var. Han hade många döttrar och pojkar och flickor med. De lyckades också till ren mitförmaden och massor i silret och guldet i murarna och styrkte in i dynerna.

Tygwan, hörjade senast att Tygwa är honom, för de var ju lärda på det. När de hade mättat upp sig lite och blivit hemma där,

LUNDSS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Höjade han mygga den här sätta ändamål, och de stäl
runt var i trakten. Tju satte på Ängel, som alla
de andra rättade sig efter: "Nu far vi rätta valt
horing gärdarna, far en skål de ju olla leanter."
För tjuvarna stäl tjeckas mit ou horing ände opp i
Småland. Men än han sa det, var bara far en
han skulle komma komma an hem mit sätta tju-
vagod. Han bestämde, hur de skulle skejta mit
vakten. De rättarne hänsa falt made valt
och hörde han hem det. Silvert nu fullde,
som inte tog sätta stor plats, rade de in i sät
skäp de made lugnit opp i väggen. Dö ryddde
de in det i boktar efter boktar. Men det
mesta da de opp pö loftet. De va oppi ut-
terna ifjorom och rydde in. De sa, sät de var
opp i valtade far en gammal horing, som
de rade made vattensat, far att de in i plenare
under, på de made far pö.

En mat pö hörde de hos maken tju
Ängel, att de alde farbi. "Det var Ängel

1824

16

J.

LUNDS UNIVERSITETS FOLKMINNESSAMLING.

Uppr. av

Anmärkningar:

efter

i

Käll mors, som sätta fälli^o, sa e hiten dräng.

det blev uppst e jas. det var andan.

Tjänare fick en halvstop brännvin vor. Men det
tyckte de var för litet, sör e an dem kom. i at
ville ha mer. Men det stodde inta angel se kommen.
För di kunde han bli prediger. Men den fånge hedrag
smällete risketen. För när han inte fick det. Söch

han opp till e bonde i Tukelboda, som hette

Hans, de kallten ja Hans Toring, och si: "Oss
du vill besta en stop brännvin. så ska jy tala
om, var dina dyrar å komma". Bonden gav en
brännvin, och tjänaren satt där och soj ut tala
om artiller. För han va bleven galen uti

17 LUND'S UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

bräinväxt. Dagen där^o låt de hänta upp läns-
man och fjädriksman, och nu^r blev det rämnings-
möte. De sade dit var en stora undanträde.
De gick ut från parken i buren och hittade ingen-
ting, nu^r grannat var det gjort. Men nu^r de hade
gått om buren och inte hittat något, nu^r
Ange, som var en peder i talet sa^r: "Ja, det
hade vi inget förrän nu^r vi sade hit." Sen var
han efter en stopflaska full av bräinväxten
inte j^r bortdet: "Det ska jag hitta" os. Menar,
förr vi va snälla och sade hit." Han trodde,
det var slut medt. — "Som vi kan leverera till
j^r de ärendena, vil^r förr vi försöker, om vi hittar
nått i undantagshusen," sa^r e av dem.
Då behövde de inte söka nu längre, förr de
hittat; då var inte gjort förr nu^r. Men d^r
hade de hittat niktigt heller, ja^r de hade
berörat ur bräinväxten förr, nu^r de sprände

1824

18 18.

LUNDS UNIVERSITETS FOLKMINNESSAMLING.

Uppf. av

Anmärkningar:

efter

i

marken fänter eller ~~thous~~^{thous} annat. de givde mi
 satt som hemgång till mitre tydte det var
 roligt. Det var många, som kom dit. När de
 hade varit där i undantagskuren. gick de upp
 till stora byggnaden. Det var e stor Tva-
 vingsbyggnad. Där gick de upp p^o läftet fört.
 Där var det en leista, som de inte fick r^o och
 tio. de kunde inte hitta upp den. Där slog de
 ut ett fönster med hela fönsterkarmen och kistade
 ut leistan. När de slog i jorden, gick den sönder.
 Dr. stuck Hans Tossing: "Därzäg jag en snibb av
 min dyna!" Sed blev de mera dyärna och mera
 och dekorata parker sole eller mur. De bröt

19 LUNDSS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Opp sig den slägret, för det viste mig agerstaden
var det var. Då han bygde sig in i en mäts
längre. De mittet mötta under solen och
för de stora pärserna kunde de göra där.

Dagen därför möjliggjordes det att res
styrden försände till fängelset. Blåvad den
unge pojken.

Som man de mittet ett stoff under
en karta där i mätsalen. Kyrkobröder Rumbäck
hade tacksägelse för det. Det är inte heller
länge sen. Storter man nu längst gjort, att
nu det var man bensamhet lever.

Som man ej kan komma bort från, är troddes,
att det var Jan mäts, att unge Kain gjort
av med den med. Det sken att han
är den. De komde inte görja, want han
tagit vägen. De trodde, att unge Kain
lättet sitt sätte för om att tagit hem

1824

20.

20

LUND'S UNIVERSITETS FOLKMINNESSAMLING.

Uppf. av

efter

i

Anmärkningar:

varer med, för de kunde ju inte hänga med mig,
de den knackarna.

Det är nu i övrigt tom, kunderna är
nen. Min farfar, som hette Per Svensson,
var föddingsjukan dvs, och därför var han det
grannen.

LUND'S UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV